

„Odyseja według The Paper Cinema”
(The Paper Cinema's Odyssey)
The Paper Cinema oraz Battersea Arts Centre
(Wielka Brytania)
POLSKA PREMIERA

reżyseria, animacje lalkami: Nicholas Rawling; choreografia, ruch: Imogen Charleston; muzyka: Christopher Reed; animacje lalkami: Stan Middleton, Irena Stratieva; zespół muzyczny: Wojtek Godzisz, Francesca Simmons, Celestino Teler; czas: 75 minut (bez przerwy)
Spektakl dla widzów od 7 roku życia.

Klasyczny tekst Homera został opowiedziany w konwencji teatru lalkowego przy wykorzystaniu pięknych, wprawianych w ruch na oczach widzów ilustracji i mistrzowsko animowanych papierowych lalek, czego efektem jest niesamowity, teatralny seans filmowy. Założony w 2004 roku, przez Nicholasa Rawlinga, Imogen Charleston i Christophera Reeda zespół posługuje się językiem animacji, muzyki, filmu, teatru i przy użyciu tych elementów buduje swój artystyczny świat. Pomimo iż nie używają słów, animowane w czasie rzeczywistym, przed kamerą i wyświetlane na ekranie, ręcznie wykonane ilustracje, papierowe wycinanki zastępują je znakomicie. Na wyjątkowy charakter przedstawień wpływa także wykonywana na żywo muzyka.

„Summit_2.0”
Teatr Ósmego Dnia (Poznań)
scenariusz i reżyseria: zespół Teatru Ósmego Dnia; scenografia, reżyseria świateł, oprawa multimedialna: Jacek Chmaj; muzyka: Arnold Dąbrowski; kostiumy: Iza Rudzka; efekty wideo: Maciej Sierpień; reżyseria dźwięku: Jakub Stańkowski; realizator światła: Jacek Nowaczyk; aktorzy: Ewa Wójcicki, Halina Chmielarz, Karolina Pawełska, Adam Borowski, Marcin Głowiński, Tadeusz Janiszewski, Marcin Kęszczycki, Przemysław Mosiężny, Piotr Najrzał, Janusz Stolarski, Grzegorz Ciemnoczółowski, Dominik Złotkowski, Krzysztof Fabiański; czas: 60 minut.

Monumentalne, plenerowe przedstawienie aktorskie, wykorzystujące ruchome obiekty oraz spektakularne projekcje wideo, które przetwarzają i rozwijają obrazy dziejące się w żywym planie. Refleksja na temat współczesnej Europy i tyleż mozołnych, co utopijnych prób zjednoczenia się wokół wspólnej idei. Świata rządzących zostaje przeciwstawiony świat nowych pokoleń – ludzi młodych, którzy wybierają inne życie, inny styl. Te dwie rzeczywistości konfrontują się w przedstawieniu. Sceny spektaklu nawiązują do słynnych filmów Luisa Bunuela „Dyskretny urok burzuzacji” i „Widmo wolności”. „Osemki” to najsłynniejsza polska grupa teatralna wywodząca się ze studenckiego teatru kontrkulturowego lat 60. Niedługo ikona opozycji demokratycznej, dziś zespół – legenda, symbol teatru zaangażowanego, pulsującego rytmem najważniejszych wydarzeń politycznych i społecznych. BECEK miał przyjemność gościć zespół już kilkakrotnie, a bytomscy widzowie z pewnością pamiętają m.in. niezwykle plenerowe przedstawienie tego zespołu – „Arke” czy też prezentowany w ramach festiwalu TEATROMANIA 2008 „Czas Matek”.

„Oddaje Ci serce”
Teatr ROZBARK
spektakl w ramach akcji 250-lecia teatru publicznego w Polsce, choreografia: Ivgi&Greiben; występy: Alena Lezhava, Sonia Zini, Elisa Teodori, Małgorzata Mielech, Albert Ciastek, Jin Hwan Seok, Stefano Silvano, Oliver Mahar; muzyka: Blixa Bargeld, David Bowie, Fryderyk Chopin, Marlena Dietrich, Juan Garcia Esquivel, Ernesto Lecuona, David Lynch, Dean Martin, Elvis Presley; kostiumy: Ivgi&Greiben; światła: Paweł Murlik; czas: 55 minut (bez przerwy); spektakl dla widza od 10 roku życia.

Niezwykle dynamiczny, pełen zwrotów akcji spektakl oscylujący wokół tematyki miłości. Nigdy nie wiadomo, kiedy spotkamy tę jedną osobę, która odmieni nasze życie... Romantyczna podróż w takt muzyki Marleny Dietrich, Deana Martina, Fryderyka Chopina, Davida Bowiego czy Elvisa Presleya. Tancerze za pomocą ruchu opowiadają niezwykłą historię o miłości, o oczekiwaniu na to uczucie i zamieszaniu, jakie wprowadza ono w życie każdego z nas, kiedy się już pojawi.

„Korekta” („Korekce”)
VerTeDance (Czechy)
POLSKA PREMIERA

reżyseria: Jiřího Havelka; choreografia, taniec: Veronika Kotlíková, Tereza Ondrová, Martina Hajdyla Lacová, Karolína Hejnová, Robo Nižník, Jaro Ondruš, Petr Opavský; dekoracje, kostiumy: Dáda Němeček; światła: Katarína Duricová; muzyka: Clarinet Factory live; produkcja: VerTeDance o.s.; czas: 55 min

Nowa propozycja wielokrotnie nagradzanego reżysera Jiřího Havelka i wysoko ocenianego czeskiego zespołu tanecznego VerTeDance stawia przed siedmioma tancerzami olbrzymie wyzwanie – zagrać spektakl bez poruszania się z miejsca. Dlaczego? Aby uświadomić nam nasze ograniczenia, zmusić do refleksji nad tym czym jest wolność, jak rozumiemy to pojęcie. Brak wolności to jeden z powszechnych leków ludzi z XXI w. Wszyscy bardzo się go obawiamy jednak czy rozumiemy nasze obawy, czy żyjemy pełnią życia, czy żyjemy na prawdę? Zespół taneczny VerTeDance powstał w Czechach w 2004 roku. Grupa stworzyła już razem 16 projektów, które prezentowane były w wielu europejskich krajach, a także poza granicami naszego kontynentu. To jedyny czeski teatr tańca, który trzykrotnie zdobył najbardziej prestiżową nagrodę w kategorii taniec współczesny – the Dance Piece of the Year award. W 2005 roku za „The Silent Talk: Unpredictable Course”, w 2012 roku za „What is the Weight of Your Desire?” i w 2014 roku właśnie za „Korekce”.

„Spacer...” („Andante...”)
Markeliñe (Hiszpania)
POLSKA PREMIERA

scenografia: Inaki Egiluz, Joseerra Martínez; technika: Jon Kepa Zumalde, Paco Trujillo; występy: Sandra Fdez, Itziar Fragua, Fernando Barado, Jon Koldo Vázquez; komunikacja: Gloria Hernandez; czas: ok. 50 minut.

Spektakl, który wkraczając na ulice miasta nadaje przestrzeni odmienny, artystyczny, poetycki charakter. Po przypływie morze wyrzuciło na brzeg historie, które powinny zostać opowiedziane. Dlatego ulice pokryły się piaskiem i butami. Przechodnie ze zdziwieniem pytali: Do kogo należą te buty? Jak się tu dostały? Co nam powiedzą? Magia teatru zmieniła buty w bohaterów opowieści, którzy odzwierciedlają rozmaite stany bytu człowieka. Buty, które tańczą, emigrują, kochają, żyją i umierają z rąk oprawców. Buty w świecie, którego harmonia została naruszona prawami wojny. Kompania teatralna Markeliñe została założona w 1987 roku w Bilbao, w Kraju Basków. Sposób pracy określa grupę jako proponującą oryginalne, pomysłowe i zaskakujące projekty oparte na geście aktorów, a pomijające słowa. Markeliñe znalazła własny sposób na komunikację z widzami, sposób, w którym ważnym elementem – nośnikiem emocji, jest muzyka.

AC/E
Acción Cultural Española

„Królowa Margot. Wojna skończy się kiedyś”
Teatr Polski (Bielsko-Biala)
reżyseria: Wojciech Faruga; dramaturgia: Tomasz Jękołt; scenografia, kostiumy, światło: Agata Skwarczyńska; muzyka: Joanna Halszka-Sokolowska; ruch: Damian Kwiatkowski; obsada: Magdalena Łaska (Margot), Marta Gzowska-Sawicka (Katarzyna de Medici), Adam Graczyk (Karol IX de Valois), Piotr Gajos, Oriana Soika, Rafał Sawicki, Sławomir Miska, Damian Kwiatkowski, Paweł Wołczyński, Kazimierz Czapla, Adam Myrczek, Jagoda Krzywicka, Jadwiga Grygierczyk; czas trwania: 160 minut, 1 przerwa

Bezkompromisowe przedstawienie o nietolerancji i nienawiści nagrodzone w tym roku Złotą Maską dla Agaty Skwarczyńskiej za scenografię. Królowa Margot, Henryk IV de Bourbon Nawarczyk, Katarzyna Medycejska – bohaterowie tej historii na stałe weszli do kanonu kultury za sprawą powieści Aleksandra Dumasa, a później wielu realizacji filmowych, w tym najgłośniejszej, tej Patrice Chéreau. Twórcy spektaklu starają się określić motywację bohaterów. Znaleźć nowy sposób na zaprezentowanie tej klasycznej opowieści o namietnościach władzy. Losy postaci splecione są więziami rodzinnymi, miłosnymi i politycznymi. Chwilowe sojusze i długotrwałe przyjaźnie uginają się pod ciężarem wydarzeń. Świat Królowej Margot to świat, który napełniony jest lękiem.

„Gatunki chronione”
Teatr ROZBARK (Bytom)
tańczą: Tatiana Cholewa, Radosław Lis, Karolina Stroisz; koncepcja, montaż: Anu Czerwiński, Rafał Urbacik; choreografia, działania performatywne: Rafał Urbacik; realizacja audiowizualna, zdjęcia: Anu Czerwiński; asystent: Marlena Hermanowicz; asystent kamery: Piotr Gacek (WRITV US); światła: Rafał Urbacik, Michał Wawrzyniak; produkcja: Teatr Rozbark; czas: 50 min (bez przerwy)

Próba krytycznej refleksji na temat tolerancji wobec osób o alternatywnej motoryce, bez nadużywanych w mediach narracji „ofiary” albo „superbohatera”. Czworo tancerzy, w niezwyklej przestrzeni zespół przyrodniczo-krajobrazowego „Zabie Doly”. Wybór miejsca nie jest przypadkowy, zamieszkujące rezerwat przyrody gatunki, które by przeżyć muszą zostać objęte ochroną państwa zestawione są z młodymi ludźmi o alternatywnej motoryce. Choreografie stworzył Rafał Urbacik, który dzięki opracowaniu autorskiej metody ruchu zaczął poruszać się bez użycia wózka inwalidzkiego.

Summit_2.0 - fot. archiwum teatru

Korekta - fot. archiwum teatru

Spacer - fot. Xelu Angoltia

Królowa Margot (...) fot. Monika Stolarska

Gatunki Chronione - fot. Aleksander Joachimiak

Derevo - fot. Karla Reinartz

Bliska Odejsia - fot. Tamsin Drury

Szekspir Forever - fot. Krzysztof Bieliński

Na przekór - fot. David Molina

Dom w Azji - fot. Nacho Gómez

Sen Szamana - fot. Ida Nova

„Wyspy” („Islands”)
Derevo (Rosja)
reżyseria, gra: Anton Adasinsky & DEREVO; muzyka: Roman Ubinkov; dźwięk: Daniel Williams; światło: Falk Dittlich; management: Isolde Matkey; czas: ok. 80 minut (bez przerwy)

Wznowiony po kilku latach piękny, poetycki spektakl jednego z najbardziej uznanych teatrów eksperymentalnych Europy. To przemysłane, doskonale skomponowane widowisko prezentuje morze jako metaforę przestrzeni, w której można obserwować życie we wszystkich jego przejawach, od piękna do przemocy. Aktorzy łącząc w grze elementy clownady, tańca i sztuki mimu opowiadają historię rozgrywającą się na granicy snu, dzięki czemu wywołują w widzach szerokie spektrum emocji od komizmu przez tragedię, po liryczną zadumę. Od liryczności do wieczności. Korzenie teatralnej grupy DEREVO, która osiadła kilkanaście lat temu w Dreźnie, sięgają rosyjskiego teatru awangardowego. Założyciel Dereva - Anton Adasinsky pracował w słynnym teatrze klaunów Licedej. Niedługo potem stał się jednym ze współtwórców Awil - grupy awangardowych muzyków i aktorów leninogradzkich. W 1988 roku Adasinsky założył Studio Derevo, które zyskało rozgłos w całej Europie zdobywając wiele prestiżowych nagród teatralnych. Derevo to nowoczesny zespół łączący pantomimę, taniec współczesny, butoh, rosyjską awangardę, komedię dell'arte, klaunadę, performance, physical theatre i happening. To teatr scenicznych obrazów o niezwyklej plastycznej urodzie, który wypracował własny, ekstrawagancki styl narracji, pełen zaskakujących konceptów, fabularnej dezygnolturny, nieustannego balansowania między skrajnościami, wreszcie zdumiewającej swą perfekcją, oryginalnego aktorstwa.

„Bliska odejsia” („Near Gone”)
Two Destination Language (Wielka Brytania)
POLSKA PREMIERA

reżyseria, wykonanie: Katherina Radeva, Alister Lownie; scenariusz: Charlotte Vincent; asystent reżysera: Charlotte Vincent; czas: ok. 60 minut (bez przerwy)

Bardzo szczerzy spektakl o przetrwaniu, poruszająca poetycka opowieść, w której smutek miesza się z dyskretnym humorem. Aktorzy mają do przedstawienia niezwykle trudną historię. Słowni próbują wyrazić to co niewypowiedziane, co jest tym bardziej skomplikowane, iż swój dialog prowadzą w językach angielskim i bułgarskim. Gdy słowa są zbyt dosłowne, aby unieść ciężar znaczeń, narracja zamienia się w ognisty taniec. Spektakl zdobył Total Theatre Award na Festiwalu Fringe w sierpniu 2014 za nowatorskie podejście, eksperymentowanie i gry z formą teatralną. Katherina Radeva i Alister Lownie znaleźli sposób na to aby sprawiąjące trudności różnice kulturowe, problemy komunikacyjne zamienić na wyróżniające ich atuty. Różne idee i perspektywy wynikające z odmienności inspirują do artystycznych poszukiwań, pomagają nieustannie się rozwijać, podejmować nowe wyzwania. Jako artyści, producenci, kuratorzy sztuki i przyjaciele Two Destination Language postanowili walczyć z dyskryminacją i brakiem tolerancji w sztuce i w życiu.

„Szekspir Forever!”
Teatr Polski (Warszawa)
autor: William Szekspir; reżyseria: Andrzej Seweryn; scenariusz: Piotr Kamiński, Andrzej Seweryn, Jerzy Klesyk; tłumacz: Piotr Kamiński; asystent reżysera: Przemysław Pawlicki; czas trwania: 2 godz. 20 min. (bez przerwy)

Andrzej Seweryn w interaktywnym dialogu z widzem opowiada o świecie Szekspira i świecie w ogóle. Monologi z arcydzieł genialnego stratfordczyka – Hamleta, Makbeta, Romea i Julii, Henryka V, Burzy, Ryszarda III... – układają się w fascynującą opowieść o literaturze, kulturze, ale też człowieku, widzianym w chwilach triumfu, zwątpienia i klęsk. Spektakl jest osobliwą lekcją teatru Andrzeja Seweryna. Aktor wcielając się kolejno w postać Henryka V, Hamleta, Falstaffa, Ryszarda III, ale też Ariela, Lady Makbet, i Julii wydobywa piękno i nieprzemijającą mądrość poezji Szekspira. Przywołuje najważniejsze szekspirowskie tematy: obsesję władzy i szaleństwo zmysłów, ponadczasowość miłości i smutek samotności, zazdrość i zdradę, wszechobecność pragnień i dotkliwość porażek, zwątpienie w sens życia i dającą siłę nadzieję. Prezentuje też wirtuozerski popis aktorskiego warsztatu.

„Warstwy Bytomia”
spektakl zrealizowany przez teatr Stella Polaris oraz uczestników warsztatów prowadzonych przez ten zespół w Bytomiu

Efekt kilkumiesięcznych warsztatów podczas których grupa młodych bytomian, w wieku 14 – 19 lat poznawała tajniki pracy z cieszącym się międzynarodową renomą norweskim zespołem Stella Polaris. Warsztaty przekonały ich, że teatr to nie tylko sprawne operowanie słowem, lecz także bardzo mozolny trening fizyczny z elementami akrobatyki, to również sposób na poznanie samego siebie, sprawdzenie swoich możliwości wyzbycie się lęku i szansa na przygodę, ponieważ następny pokaz spektaklu odbędzie się w Norwegii w siedzibie teatru. Prowadzący warsztaty Per Spildra Borg został wyróżniony nagrodą przyznaną mu za pracę z młodzieżą i prowadzone przez grupę warsztaty teatralne.

„Na przekór” („Rudo”)
Company Manolo Alcántara (Hiszpania)
POLSKA PREMIERA

pomysł i reżyseria: Manolo Alcántara, Xavier Erra; występują: Manolo Alcántara, Laia Rius (skrzypce), Maria Bou (wiolonczela); muzyka: Clara Peya; technika Luis Nevado; scenografia: Xavier Erra; światło: Luis Nevado; budowa lalek: Nartxi (Txo Tittelles); kostiumy i charakterystyzacja: Rosa Solé; produkcja: Manolo Alcántara; wsparcie produkcji: a Destil-leria; Co-production Grec 2014 Festival de Barcelona; współpraca: La Sala, L'Estruch – Fàbrica de Creació de les Arts en Viu de Sabadell; czas: 55 minut (bez przerwy)

Hiszpański artysta udowadnia, że definicja sztuki cyrkowej jest bardziej pojemna niż mogłoby się wydawać, lewitując na metalowej linie buduje spektakl – metaforę syzyfowej walki człowieka o realizację marzeń. Zaprezentowany z niezwykłą precyzją ruchu kameralny, bliski sztuce cyrkowej pokaz balansowania na krawędzi, podczas którego muzyka (skrzypce i wiolonczela) stanowi liryczną przeciwagę dla tytanicznych wysiłków bohatera. Manolo Alcántara jest kierującym się intuicją artystą samoukiem, jego spektakl to efekt poszukiwania najlepszej dla siebie formy wypowiedzi zapożyczanej z trudnej sztuki akrobatyki cyrkowej.

AC/E
Acción Cultural Española

„Dom w Azji” („A House in Asia”)
Agrupación Señor Serrano (Hiszpania)
pomysł: Alex Serrano, Pau Palacios and Ferran Dorda wykonanie: Alex Serrano, Pau Palacios, Alberto Barberá; głosy: James Phillips (Matt), Joe Lewis; video: Jordi Soler; dźwięk: Roger Costa Vendrell; światło: Alberto Barberá; kostiumy: Alexandra Laudo; modele obiektów: Nuria Manzano; produkcja: Agrupación Señor Serrano; czas: 70 minut (bez przerwy)

Spektakl zespołu nagrodzonego Srebrnym Lwem w kategorii „Teatr” na Biennale 2015 w Wenecji. Projekt łączący multimedia, elementy techniki lalkarskiej, gry przedmiotem, gry żywego planu, sięgający po stare westerny, cytaty z „Moby Dicka”, aby opowiedzieć o polowaniu na człowieka – polowaniu na Bin Laden. Poprzez swój charakterystyczny język (dekoracje wykorzystujące modele rzeczywistych obiektów w skali, projekcje wideo, edycja wideo w czasie rzeczywistym) Agrupación Señor Serrano prezentuje sceniczny western, w którym mieszają się rzeczywistość i jej kopie, to bezlitosny obraz pok dekady, która wprowadziła nas w XXI w. Grupa, która została założona w 2006 roku, w Barcelonie, przez Alexa Serrano tworzy produkcje inspirowane otaczającą nas rzeczywistością. Artyści korzystają ze sprawdzonych, tradycyjnych środków teatralnych, klasycznych narzędzi, uzupełnionych o elementy współczesne. Inspiracje do swoich produkcji czerpią z otaczającej nas rzeczywistości, szukając w międzyludzkich zdarzeniach, doświadczeniach wartości uniwersalnych. Każdy z członków zespołu uczestniczy w każdym etapie twórczym, dzieląc się swoimi umiejętnościami z zespołem, w efekcie czego wszyscy czują się odpowiedzialni za projekt.

AC/E
Acción Cultural Española

„Sen szamana” („Dream of the Shaman”)
Stella Polaris (Norwegia)
reżyseria: Per Spildra Borg; występy: Per Spildra Borg, Dorottya Kucharczyk, Øyvind Kvilhaug, Małgorzata Helena Rucińska, Dagmara Masłowska, Abigail Winsvold, Marie Satym Vik, Jacob Emil Klengen Borg, Havard Winsvold, Merete Klengen (śpiew), Mikkel Nannberg (artysta cyrkowy); zespół muzyczny: Marcin Styborski, Alexander Bosrup Karlsen, Andreas Lonmo Knudsrød

Spektakl przywołuje archaiczne obrazy mitologicznych postaci zwierząt i mniczów zanurzonych w głębokiej kontemplacji. Postaci na szczudłach, maski zwierząt, kule ognia i dźwięki bębnow rozciągają wyobraźnię i tworzą magiczną atmosferę rytualnego spotkania. Zainspirowany motywami zaczerpniętymi z mitologii nordyckiej, ten rytuał wyjądnosc obchodzą życie, natura i historia. Stella Polaris to niezależny teatr uliczny działający od 1985 roku. Projekty zespołu to zarówno małe, lokalne wydarzenia, jak i ogromne imprezy plenerowe nasycone muzyką i energią. W swojej twórczości grupa inspirowa jest aktywnością artystyczną kultur mniejszościowych i archaicznych. Charakterystycznym elementem jej stylu jest wykorzystywanie środków typowych dla cyrku oraz odwołania do sztuki średniowiecza. Spektakl w ramach projektu Sztuka/Poznanie/Działanie.

